

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206312
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8217206312.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v právnej veci žalobcu C. W., N.. XX.XX.XXXX, A. K. XX, XXX XX A., zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, Stropkov, proti žalovanému B. C., P.B., B. B.F. A. XX, A., J.: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Petrom Škerlíkom, CSc., advokátom so sídlom ul. J. Ťatliaka 2051/8, Dolný Kubín, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom primeraného finančného zadostučinenia sumu vo výške 151,09,- Eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 24.4.2013, ktorej bola pridelená spisová značka 5C 96/2013 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 151,09 Eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 4.10.2011 do zaplataenia a zaplatiť mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 497,91 Eur. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Žalovaný navrhol žalobu v časti o zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia ako bezdôvodnú zamietnuť a zároveň uviedol, že po podaní žaloby uhradil žalobcovi 151,09 Eur, pričom žalobca ho pred podaním žaloby nepožiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia, a preto žalobca nemá na úroky z omeškania z tohto nároku právo a zároveň v tejto časti konania nemôže požadovať nárok na náhradu trov konania, pretože žalovaný svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania v tejto časti. Žalobca podaním, doručeným súdu dňa 4.10.2013 vzal nárok, týkajúci sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 151,09 Eur späť a zároveň nežiadal ani úroky z omeškania z danej sumy, nárok na ktoré vzal rovnako späť. Žalovaný so späťvzatím v danej časti súhlasil. Uznesením č.k. 5C 96/2013 - 91 zo dňa 13.2.2017 súd zastavil konanie o nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 151,09 Eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 4.10.2011 do zaplataenia a nárok žalobcu na zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 497,91 Eur vylúčil na samostatné konanie, v ktorom sa rozhodne aj o trovách tohto konania. Vylúčenej veci bola pridelená spisová značka 8C 31/2017.

2. Žalobca svoju žalobu v časti o zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnil ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a výšku odvodil od výšky zmluvnej pokuty, ktorú v konaní 4C 174/2011 od neho vymáhal žalovaný ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a ktorá bola rozsudkami prvostupňového a odvolacieho súdu právoplatne zamietnutá. Ďalej uviedol, že je spravodlivé, aby odradzovacia funkcia tohto satisfakčného prostriedku mala základ práve v ujme, ktorá mu hrozila. Žalovaný poukázal nato, že tento nárok žalobcu je nedobromyseľný, pričom žalobca porušoval svoje zmluvné povinnosti a obohatil sa o drahý mobilný telefón, preto nemá právo na priznanie akéhokoľvek

finančného zadosťučinenia. V žiadnom konaní na súde úspešne voči žalovanému neuplatnil porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, na základe čoho by mu vznikol nárok na finančné zadosťučinenie, ako ja na to, že v súdnej praxi nie je väčšinový názor na to, že zmluvná podmienka vyhlásená tunajším súdom v súvisiacom súdnom konaní je neprijateľná a nároky z nej, najmä nárok na zmluvnú pokutu, nie je možné priznať. Žalovaný v danom konaní nevyužil svoje právo podať dovolanie, a rešpektuje teda rozhodnutie súdu ale zdôrazňuje, že súdna prax súdom v SR v tomto ohľade nie je jednotná a naopak existujú súdy, ktoré takéto podmienky považujú za zákonné a nároky z nich priznávajú. Ak zmluvná pokuta kryla hodnotu, ktorú účastník zmluvného vzťahu dostal, čo je v tomto prípade hodnota žalobcovi poskytnutého mobilného telefónu vo výške 498,- Eur, čo žalobca nezaplatil, a nezaplatil ani faktúry v lehote splatnosti na výzvu, bolo teda právom žalovaného odstúpiť od zmluvy so žalobcom, a žalovaný nekonal nijakým spôsobom nekorektne alebo nezákonne. Žalobca nevyvíjal žiadnu iniciatívu, neplnil si svoje zmluvné povinnosti, naopak faktúry zaplatila až neskôr jeho mama, naopak žalobca získal hodnotu mobilného telefónu, čo je jeho čistým ziskom a ktorú nemusí nikdy nikomu nahradiť. Nie je primerané aby sa rovnaký žalobca, ktorý si neplnil svoje zmluvné povinnosti, domáhal ešte iného nároku, ktorý je nekorektný a špekulatívny. Práve jeho konanie je vysoko nemorálne nepatrí mu žiadne zadosť učinenie. Veriteľ v tomto prípade v procesnom postavení žalovaného, už mal spôsobenú ujmu tým, že hodnota telefónu mu nebola nikdy uhradená a žalobca profituje z takéhoto rozhodnutia súdu. Každé ustanovenie zákona a rovnako aj zákon o ochrane spotrebiteľa musí vychádzať nie len z doslovného znenia a gramatického výkladu jednotlivých ustanovení zákona ale najmä z jeho významu, účelu, zmyslu a logickej súvislosti jeho aplikácie na vzťahy, ktoré upravuje. V tejto žalovaný súvislosti poukázal na rozhodnutia ústavného súdu SR pod sp. I. ÚS 18/1995, III. ÚS 431/2007, ktoré ustálili okrem iného, že zákon nemožno uplatňovať tak, aby došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov v rozpore s jeho obsahom, účelom a zmyslom. Naopak súd je povinný odchyliť sa od doslovného znenia právneho predpisu, ak to vyžaduje práve spomenutý účel zákona. Žalobca nemusel uhradiť zmluvnú pokutu, získal mobilný telefón v určitej hodnote, naopak vo vyhovení žalobe by druhý krát získal sumu rovnajúcu sa hodnote mobilného telefónu, ktorú už raz dostal. Nie je možné formálne aplikovať zákon o ochrane spotrebiteľa v tomto prípade, bolo by to nezákonné, a v rozpore s účelom daného zákona v ustanoveniach.

3. Súd dokazovanie žalobou, vyjadreniami účastníkov, spismi tunajšieho súdu 4C 174/2011 a 4C 47/2011, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Na tunajšom súde prebiehal pod spisovou značkou 4C 47/2011 a neskôr pod spisovou značkou 4C 47/2011 spor medzi žalobcom v procesnom postavení žalovaného a žalovaným v procesnom postavení žalobcu, v ktorom si žalobca B. C. P.s. uplatňoval od žalovaného C. W. zaplataenie istiny vo výške 705,99 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 705,99 Eur od 12.6.2009 až do zaplataenia a náhradu trov konania z dôvodu, že obaja účastníci dňa 10.1.2009 uzavreli zmluvu o pripojení č. XXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému užívateľskú SIM kartu s prideleným telefónnym číslom a rovnako dňa 10.1.2009 uzavreli dodatok „400 a VIAC“, na základe ktorého bol žalovanému predaný zľavnený mobilný telefón značky N., pričom žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s žalobcom 24 mesiacov a počas nej si riadne plniť zmluvné povinnosti. Pre prípad porušenia zmluvných povinností bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 497,91 Eur. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil a neuhradzoval žalobcovi vystavené faktúry za poskytnuté služby, na základe čoho žalobca od zmluvy s žalovaným odstúpil. Predmetná uplatňovaná istina pozostávala zo sumy 497,91 Eur ako zmluvnej pokuty a zo sumy 208,08 Eur ako nezaplataených služieb.

5. Rozsudkom pre zmeškание č.k. 4C 47/2011 - 41 zo dňa 13.7.2011 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 208,08€ € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.6.2009 až do zaplataenia, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Nárok žalobcu na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 497,91€ spolu s 9% ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 497,91€ od 12.6.2009 do zaplataenia súd vylúčil na samostatné konanie, v ktorom sa rozhodne aj o trovách tohto konania. V tomto rozhodnutí súd rozhodol o záväzku žalovaného zaplatiť žalobcovi za poskytnuté služby aj s uplatňovaným úrokom z omeškania z tohto nároku. Vylúčenej veci bola pridelená spisová značka 4C 174/2011. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4C 174/2011 - 21 zo dňa 30.11.2011 súd nárok žalobcu na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 497,91€, spolu s 9% ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 497,91€ od 12.6.2009 do zaplataenia zamietol. Určil, že zmluvná podmienka v Dodatku k Zmluve o pripojení, uzavretého medzi spoločnosťou C. -V. B., a.s. a žalovaným dňa 10.1.2009, v článku 1. bode 2 poslednej vety - "Účastník zároveň berie na vedomie a súhlasí s tým, že v prípade porušenia dojednania uvedeného

v predchádzajúcej vete je podľa bodu 4 tohto Dodatku povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku", je ako neprijateľná neplatná. Určil, že zmluvná podmienka v Dodatku k Zmluve o pripojení, uzavretého medzi spoločnosťou C. -V. B., a.s. a žalovaným dňa 10.1.2009, v článku 1. bode 4 prvej vety -"V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku", je ako neprijateľná neplatná. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a zaviazal žalobcu povinnosťou nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 109,42 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v lehote do 3. dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení súdu prvého stupňa uviedol, že uplatňovaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda neplatným zmluvným dojednaním, na základe čoho si žalobca nemôže v tomto konaní úspešne uplatňovať nárok ani na istinu, ani na jej príslušenstvo. Súd aplikoval ustanovenie § 153 ods. 4 O.s.p. a neprijateľné podmienky výslovne určil vo výroku rozsudku. Voči všetkým výrokom tohto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, na základe čoho Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom 3Co 26/2012 - 57 zo dňa 23.5.2012 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa so spresnením v časti určenia zmluvných podmienok za neprijateľné tak, že ide o neprijateľné podmienky v bode 2 posledná veta a v bode 4 prvá veta dodatku k zmluve o pripojení uzavretú dňa 10.1.2009, náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania 50,98 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Predmet základu žalobcovho nároku v tomto konaní sa odvíja od porušenia jeho práva zo strany žalovaného tým, že vyššie uvedené zmluvné podmienky boli neprijateľné, tie podľa žalovaný dopredu pripravil, spôsobovali nerovnováhu v jednotlivých právach a povinnostiach medzi účastníkmi tak, že zvyhodňovali dodávateľa oproti spotrebiteľovi a preto boli ako neprijateľné neplatné. Zmluvná pokuta nezohľadňovala charakter ani intenzitu porušenia zmluvných povinností žalobcom, nebrala do úvahy skutočnosť, v akej fáze zmluvného vzťahu došlo k porušeniu povinnosti spotrebiteľom, navyše bola dohodnutá iba v dôsledku porušenia povinností zo strany žalobcu, nie aj v prípade, ak by ich porušenie spôsobil žalovaný. K dohode o zmluvnej cene mobilného telefónu, ktorý žalovaný predal žalobcovi za zníženú cenu došlo dobrovoľne a platne a žalovaný si v rámci svojej obchodnej stratégie a marketingovej taktiky veľmi dobre spočítal, že mu takéto zmluvy prinesú v budúcnosti zisk. Následne od žalobcu požadoval zaplatenie nároku, na ktorý nemal právo a vystavil ho ako s tým súvisiaceho bezdôvodného súdneho konania, tak aj predchádzajúcimi výzvami a upomienkami na zaplatenie nároku, na ktorý žalovaný nemal právo a čo žalobca pociťoval ako obťažovanie.

7. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom dňa 24.4.2013 Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

11. Podľa § 3 ods. 2,3 zákona o ochrane spotrebiteľa účinného k 24.4.2013 Právo spotrebiteľa na informácie sa zabezpečuje povinnosťou orgánu verejnej moci zverejniť právoplatné rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa ustanovení tohto zákona, ako aj ďalších osobitných predpisov upravujúcich práva spotrebiteľov. Ak spotrebiteľ uplatní právo na sprístupnenie právoplatného rozhodnutia nahliadnutím do rozhodnutia v sídle orgánu verejnej moci, ktorý rozhodnutie vydal, má právo robiť si z rozhodnutia výpisy a odpisy. Spotrebiteľ má aj právo požiadať orgán verejnej moci o vyhotovenie kópie rozhodnutia. Skutočné náklady spojené s vyhotovením kópie znáša spotrebiteľ. Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.9) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20190101?ucinnost=24.04.2013>>

12. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, ktorou bola aj zmluva medzi účastníkmi tohto konania, ktorá bola vrátane dodatku uzavretá dňa 10.1.2009, pretože žalobca je v právnom postavení spotrebiteľa a príjemcu služieb a žalovaný je v právnom postavení dodávateľa služieb. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje, čo bolo dostatočne preukázané v konaní 4C 47/2011 a v súvisiacom konaní 4C 174/2011, kedy súd nepriznal žalovanému nárok na zmluvnú pokutu, dohodnutú s žalobcom v dodatku k zmluve o pripojení č. 3130810 zo dňa 10.1.2009 a takéto zmluvné dojednanie právoplatne prehlásil ako neprijateľnú a teda nečestnú obchodnú prax žalovaného.

14. V prejednávanej veci je teda zrejmé, že žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva, ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4C 47/2011 a následne 4C 174/2011, v ktorom bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvnej podmienky žalovaného nadiktovanej žalobcovi v návrhu na uzavretie zmluvy o pripojení, ktorú žalobca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť, čo spôsobovalo jej neplatnosť a neprijateľnosť a na základe ktorej si žalovaný na súde uplatňoval voči žalobcovi nárok na zaplatenie sumy vo výške 497,91 Eur s úrokmi z omeškania, čo mu súd právoplatne nepriznal. Námietky žalovaného, že nie sú splnené právne podmienky na uplatnenie si takéhoto nároku zo strany žalobcu súd teda irelevantné.

15. Uvedeným konaním došlo zo strany žalovaného k porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom zaplatení zmluvnej pokuty a teda stratu finančných prostriedkov. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú, možnú v budúcnosti, ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalobca žalovanému zaplatil okrem dôvodnej sumy 208,08 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 12.6.2009 až do zaplatenia aj sumu 151,09 Eur, ktorú žalovaný napriek tomu, že vedel o tom, že nárok na zmluvnú pokutu je nezákonný, prijal od žalobcu celkovo 400 Eur a to dňa 3.8.2011 sumu 200 Eur a dňa 3.10.2011 opätovne sumu 200 Eur. Uvedené finančné prostriedky boli žalovaným prijímané nad rámec toho, na čo mal žalovaný nárok s poukazom na právoplatný rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 4C 47/2011- 41. Žalobca v dôsledku toho nemohol disponovať finančnými prostriedkami, ktoré boli potrebné k jeho živobytiu. Závery, ktoré súviseli s nárokom žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný uznal a takéto bezdôvodné obohatenie mu zaplatil po podaní žaloby, svedčia o tom, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa i osobitnými predpismi

So zreteľom na to má žalobca podľa názoru súdu právo na primerané finančné zadostučinenie a tento nárok je čo do základu opodstatnený.

16. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri určení výšky finančného zadostučinenia vychádzal súd z toho, že finančné zadostučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov.

17. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadostučinenie vo výške 151,09 eur, ktorá zodpovedá presne sume, o ktorú sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. V prevyšujúcej časti preto súd žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia zamietol, keďže by podľa názoru súdu predstavovalo neprimerané obohacovanie žalobcu ako spotrebiteľa na úkor žalovaného ako dodávateľa.

18. Túto sumu 151,09 Eur považoval súd zároveň za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Žalovaný totiž pri kontrahovaní zmluvy o pripojení využil slabšie postavenie žalobcu, ktorý nemohol zmluvu žiadnym spôsobom namietať. Následne zasielal žalobcovi výzvy a upomienky, ktoré boli spôsobilé zasiahnuť a negatívne ovplyvniť psychiku žalobcu, pretože nárok bol vo väčšej časti nedôvodný a vyvolával v žalobcovi pocit vyššieho záväzku, než na ktorý mal žalovaný právo. Navyše v neskoršej fáze tohto faktického vzťahu medzi účastníkmi konania, kedy žalovaný vyplatil žalobcovi dlžnú sumu aj s príslušenstvom, žalovaný dobre vedel, že žalobca preplatil dlžnú sumu, nič neučinil a tento preplatok mu dobrovoľne nevrátil. Priznanú sumu považuje súd za adekvátnu s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ konal závadne. Navyše v tomto prípade spotrebiteľ, teda žalobca, nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa nepriznáva právo na finančné zadostučinenie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol nielen svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia ale aj práva na ochranu pred nezákonným uplatňovaním nároku žalobcu ne zmluvnú pokutu, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadostučinenia.

19. Na druhej strane žalobca do vyhlásenia uznesenia o ukončenom dokazovaní pred súdom prvého stupňa nijako nepreukázal opodstatnenosť svojho nároku na vyššie finančné zadostučinenie, na ktoré by mal podľa návrhu nárok napríklad opakovaným a častým telefonickým obťažovaním zo strany žalovaného, alebo ním poverených vymáhačských spoločností, majúcich povahu zásahu do ochrany osobností, ktoré by súd bezpochyby posúdil ako dôvod pre vyššiu sankciu žalovanému. Naopak, svoj nárok odôvodnil iba výškou žalobcom uplatňovanej zmluvnej pokuty, inak ostal pri uplatňovaní tohto nároku pasívny, čo tunajšiemu súdu nestačí.

20. K námietkam žalovaného:

- že obdobný nárok na zmluvnú pokutu iné súd priznávajú a teda nemožno ustáliť, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, tunajší súd poukazuje na ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka - ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti. Skutočnosť, že žalovaný priznal, že uplatňuje nároky z takýchto zmluvných podmienok aj naďalej pred inými súdmi (čo je súdu známe aj z jeho činnosti) a iné súdy mu to priznávajú, ho diskvalifikuje akýmkoľvek spôsobom narážať na správanie sa žalobcu a označovať jeho správanie sa za nemorálne. Po právoplatnom vyhlásení neprijateľnej zmluvnej podmienky mal žalovaný okamžite prestať nielen s jej uplatňovaním na súde, pričom žiadny súd na území SR mu takéto právo

z takejto podmienky nemal priznať, ale najmä s jej faktickým uplatňovaním v zmluvách, ktoré uzavrel so spotrebiteľmi po takomto rozhodnutí súdu. To, že tak naďalej činil mu bezpochyby prinieslo zisk, ale úplne v rozpore s akoukoľvek morálkou a poukazovanie na správanie sa žalobcu je v prípade žalovaného nevhodné a neprimerané.

- že súdy nemôžu mechanicky aplikovať právny predpis (v tomto prípade ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa) tunajší súd uvádza, že v konaní bolo preukázané jednak nezákonné uplatňovanie zmluvnej pokuty zo strany žalovaného voči žalobcovi ako porušenie práva zo strany žalovaného ako aj príslušné iniciovanie súdneho procesu, ale zároveň akceptovanie bezdôvodného obohatenia, ako druhé porušenie práva žalobcu a jeho vydanie až na základe súdneho sporu, ktorý musel žalobca iniciovať preto, aby dostal len to, čo mu patrí. V čom vidí žalovaný nedostatok súvislosti pre základ nároku nie je súdu zrejmé, súd však aj vyššie v tomto rozsudku žalovanému vysvetlil, že tento súdny spor nie je porušením spravodlivosti, naopak, sankcionuje žalovaného za zjavné opakované porušenie zákona zo strany žalovaného na úkor žalobcu, ktorý v tomto a súvisiacich konaniach preukázal splnenie zákonných podmienok.

- že žalobca dostal mobilný telefón v sume 498 Eur, tento žalovanému nevrátil a akékoľvek ďalšie plnenie žalovaného žalobcovi by bolo duplicitné a nespravodlivé voči žalovanému súd uvádza, že poskytnutie mobilného telefónu žalobcovi bolo dobrovoľné a za cenu, ktorú žalovaný sám navrhol a žalobca akceptoval. Ak žalovaný na tomto základe zmluvne neplatne dohodol zmluvnú pokutu, ktorá mala kryť skutočnú hodnotu telefónu (ktorú zároveň sám určil), nemá to žiadny právny súvis s okolnosťou, že žalobca nadobudol platne vlastnícke právo k tomuto mobilnému telefónu a vo svojich dôsledkoch spočívala v tom, že žalovaný vo svojom nezákonom zámere prišiel o zisk sám a bez cudzieho zavinenia. Je jeho vecou, že takto určil cenu telefónu, pretože na tom nebolo nič nezákonné a naopak musí znášať to, že neplatne dohodol zmluvnú pokutu a nemá na jej zaplatenie žiadny nárok a to ani v súvislosti s poskytnutím mobilného telefónu žalobcovi. Žalobca mu v tomto prípade nie je nič dlžný. Primerané finančné zadosťučinenie sa odvíja od úplne odlišných právnych podmienok, tieto boli splnené a súvislosť s mobilným telefónom poskytnutým žalobcovi neexistuje.

21. O trovách konania a súvisiaceho konania 5C 96/2013 bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 C.s.p., pretože obe strany mali v tomto celom konaní čiastočný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie nie je oprávnený podať ten, v koho prospech bolo rozhodnutie vyhlásené.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.